

KOIVISTON viesti

Nro 2 Helmikuu 2012

Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien

Lapsuuteni kotitie, Skaftkärrintie

Olen matkalla katsomaan isääni ja käännyn jälleen kerran, kuten niin usein ennenkin kuudenkymmenen vuoden aikana, tälle nuoruuteni kotitielle. Menneet ajat palaavat mieleeni ja alan muistelemaan pienen kyläyhteisön taloja ja sen asukkaita.

Teksti Esko Porala

Kuvat Veikko Grönroos ja Tauno Ilmasti

Skaftkärrintie

Runsaan puolentoista kilometrin metsäkaistaleen takana Porvoon itäpuolella Vanhasta Veckjärventiestä erkani vanhan kärrytie, joka 50-luvulla alussa linjattiin uudelleen, sen mutkia oikaistiin ja kapea Skaftkärrintie sai lopullisen muotonsa. Tämän kapea hiekkatien varteen Koivistolta tulleet siirtolaiset rakensivat uudisrakennuksiin, joista muodostui myös pieni Skaftkärrin kyläyhteisö. Miten ja kuka lieneekään antaneen tälle tielle nimen, koska karjalaa puhuvien uudisasukkaiden suuhun ruotsinkielinen nimi ei sopinut ollenkaan. Tien nimi taipui mitä kummallisimpiin muotoihin, joku puhui kahvikärrystä, toinen taas kahkärristä, ... Postiosoit-

teenakin se oli ongelmallinen ja muistan itsekin olleeni usein pulassa osoitetietoja antaessani.

Noin 1.5km pitkän hiekkatien varteen muodostui viisi uutta pientilaa peltoineen, joiden pinta-ala oli kymmenen hehtaarin molemmin puolin. Lisäksi alueella oli jo kaksi tilaa, joissa asui paikallista väestöä. Tien alkupäässä, pellon itäpuolellekin rakennettiin uudistila ja aivan tien alkupäähän kallioiselle tontille rintamiestalo.

Kaukiaisten tilan karjaa aitauksessaan. Heinänteon jälkeen lehmät saivat nauttia tuoretta heinää kettinkiin kytkettyinä.

Juhlaliputus Ilmastin tilalla.

jatkuu sivulla 4

*Muistathan että
Viesti on luettavissa
myös netissä.*

koivistolaiset.net

Riikka Salokannel
Päätoimittaja

Sydämellä rakennetut seililaivat

Suomalaisten sotakorvauslaivojen rakentaminen on ollut sekä poliittista historiaamme, että kulttuurihistoriaamme. Koivistojuurinen Sirpa Wahlqvist väitteli tohtoriksi Turun yliopistossa aiheesta: ”Sydämellä rakennetut seililaivat. Sotakorvauskuunareiden rakentaminen ja rakentajat F.W. Hollming Oy:n telakalla Raumalla 1945-1952. Itse tutkimukseen ja tohtori Sirpa Wahlqvistiin tulemme tutustumaan kevään mittaan, mutta nyt jo aihe linkitty pohdintaan: mitä kaikkea kiinnostavaa koivistolaisuudesta kumpuaa tähän päivään ja tulevaan?”

Koivisto-Seuran strategiatyössä huomio kiinnittyi siihen, että seuran tarkoitus on ollut erityisesti menneeseen ja menetettyyn katsominen, menetettyyn kotiseutuun, menetettyihin naapureihin, menneisiin sukupolviin, menneen perinteen vaalimiseen. Ja hyvä niin. Koivisto-Seura on ollut jäsenistöilleen, paljon menettäneelle, mutta toisaalta rikasta elämää eläneelle tärkeä ja oma juuri sellaisenaan. Entä jatkossa? Jos uskomme että Koivistolla ja koivistolaisuudella on merkitystä myös tulevaisuudessa, on uskallettava katsoa myös sinne. Millainen on vuoden 2020 koivistolainen? Millainen on vuoden 2020 Koivisto-Seura?

Tänään syntyvä koivistolainen on juuriltaan ehkä vain 1/8 osa koivistolainen, koivistolaisia geenejä saattaa olla vain 1/16 osa tai vieläkin vähemmän. No ihmislaji kehittyä ja muuttuu niin hitaasti, että kyllä tälläkin laimennussuhteella ne perityt luonteenpiirteet ja ominaisuudet persoonaamme vaikuttavat. Koivistolaisiin usein liitettävät piirteet: merenkulkijan uteliaisuus ja rohkeus, luovuus, ulospäin suuntautuminen ja myönteisyys ovat ominaisuuksia, joilla tulevaisuudessakin pärjää. Myös ympäristömme vaikuttaa identiteettiimme. Onnistummeko pitämään koivistolaista kulttuurista ympäristöämme yllä, vaikka perinteinen fyysinen ympäristö ei enää kuulukaan meille?

Paras osa koivistolaisuutta ovat ihmiset. Mielenkiintoiset, tutuntuntuiset, tohtoreiksi väitelleet taiteilijoiden kantaravintolassa istuskelevat. Terveisiä vaan Henelle. Tässä numerossa on paljon perinnettä, mutta jatkossa pyrimme kertomaan mielenkiintoisten ihmisten kuulumisten kautta koivistolaisuuden nykyisyydestä. Jaana Nikumatti palkittiin Pro2012-gaalassa 1-sijalla keittiöpäälliköiden sarjassa. Ehdolla oli 3200 alan ammattilaista. Millainen polku on koivistolaisten täysorvoiksi jääneiden sisarusten lapsilla parrasvaloihin? Mitä kaikkea kiinnostavaa koivistolaisuudesta kumpuaakaan?

Hartaast'

Pietari, kalastaja

Luuk 5: 1 - 11

Pietari oli kalastaja. Kuvittelen, että hän oli oppinut ammatin isältään. Että hän eli kalastajaperheessä. Hänen miehiksi kasvamisen oli varmasti liittynyt merenkulkuun: ensimmäinen kerta peräsimessä, ensimmäinen itsenäinen reissu järvelle, ensimmäinen oma vene.. Luultavasti järvi oli vienyt häneltä läheisiä. Hän tiesi, mitä tarkoittaa – vaikka itse olikin mies: ”Varjele, Luoja, ihmisen lasta merimiehen muijaksi joutumasta. Merimiehen muija ja kalamiehen koira ne rannalla istuu ja ruikuttaa.” Hän oli itsekin pelännyt, ettei joku läheinen palaa myrskyväältä järveltä. Hän oli oppinut pelkäämään ja kunnioittamaan aavaa vettä ja myös kulkemaan sillä ja hankkimaan elantonsa sillä. Hänellä oli kalastajan sydän.

Pietarilla oli vene ja venekunta. Kuvittelen, että venekunnassa on ollut joku köyhempi sukulainen, jolla ei ole varaa omaan veneeseen. Joku nuori sukulaismies, joka pitää huolta äidistään, opettelemassa kalastusta ja merenkulkua. Pietarin ammattitaidon varassa eli useampi perhe. Pietari kalasti Genesaretin järvellä. Minulle on kerrottu, että siitä järvestä tuli kalaa yöllä ja matalikoilta.

Eräänä yönä Pietari kohtasi totaalisen ammatillisen vararikon. Kalaa ei tullut lainkaan. Missään Pietarista riippuvaisessa perheessä ei sinä päivänä saatu jokapäiväistä kalaa. Kun kalastajat huuhtelivat roskaisia verkkojaan, tuli Jeesus paikalle, astui veneeseen ja pyysi soutamaan vähän ulommaksi. Pietari tiesi, kuka veneeseen astuja oli: arvostettu opettaja. Ehkä hän ajatteli: ”Tule vain. Tänä aamuna eivät suomet likaa vaatteesi. Onpahan käyttöä tällekin veneelle.” Oli käyttöä myös Pietarin ammattitaidolle: veneen paikallaan soutaminen ei ole helppoa. Pietari osasi tehdä sen niin, ettei huomio kiinnittynyt soutajaan, ihmiset saivat kuunnella Jeesusta.

Pietari sousti ja huopasi. Hän kuuli, mitä Jeesus opetti. Samalla hän sai rauhassa käydä läpi yön ammatillista epäonnistumistaan ja perheiden pettymystä. Peilata siihen Jeesuksen sanoja. Jeesus ei tullut heti iskun tultua kyselemään kuulumisia niin kuin nykyaikainen urheilutoimittaja. Joka airon vedolla Pietari sai konkreettisesti kokea, että hän osaa, häntä tarvitaan, hänen osaamiselleen on käyttöä.

Lopetettuaan puheensa tämä opettaja, tämä kirvesmiehen poika alkoi neuvoa Pietaria kalastamisessa. Antoi aivan järjettömiä neuvoja: verkot pitäisi heittää nyt päiväs aikaan syvään vetaan. Pietari oikaisi neuvojaa, mutta teki kuitenkin tämän käskyn mukaan. Tulos oli jotain aivan käsittämättömän yltykyläistä: kaksi veneellistä kalaa. Pietarin epäonnistuminen korjattiin. Kaikki Pietarista riippuvat perheet saivat sen päivän elannon. Kaikki muutkin saivat sen päivän elannon, koska kylmätiloja ei ollut. Pietarin valtasi pelko ja hämmennys. Hän – jos kuka – tiesi, että kaloja pyydetään, ei oteta. Tässä oli jotain käsittämättömän suurta: ”Mene pois minun luotani, Herra! Minä olen syntinen mies.”

Jeesus oli kohdannut Pietarin hänen maailmassaan. Kalastaminen oli hänen perhetaustansa, hänen läheisensä, hänen elantonsa, hänen ylpeytensä, hänen pelkonsa ja hänen toivonsa, hänen minuutensa. Sillä kielellä Jeesus puhui Pietarille. Kalastamisen kielellä Jeesus korjasi Pietarin epäonnistumisen ja kalastamisen kielellä hän puhui Pietarille asioista, joille ei vielä ollut sanoja: ”Älä pelkää. Tästä lähtien sinä olet ihmisten kalastaja.”

Kaisa Koivula

Kauppias

Urho HILSKA

s. 29.3.1924 Koivisto
k 24.11.2011 Turku

Rakasta puolisoa, isää ja pappaa
kiitollisena muistaen
Hellevi
Outi, Timo, Max ja Kim
Antti ja Harri
sukulaiset ja ystävät

Jäi ahkera työsi muistoksi meille,
hyvän sydämes ohjeet elämän teille.
Sä aina muistit ja huolta kannoit,
et paljon pyytänyt,
vaan kaikkiesi annoit.
Sydän lämmin ei syki enää,
muistosi kallis iäti elää.

Siunattu on toimitettu läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

Rakkaamme

Leena LAIHO

os.Ratia

* 9.8.1923 Koivisto
† 29.12.2011 Turku

*Nyt olen vapaa ja mukana tuulen,
saan kulkea rajoilla ajattomuuden.
Olen kimallus tähden, olen pilven lento,
olen kasteisen aamun pisara bento.
En ole poissa, vaan luoksenne saavun
mukana jokaisen nousevan aamun,
ja jokaisen tummuvan illan myötä,
toivotan teille hyvää yötä.*

Kiitollisena muistaen
Marja-Leena, Lasse, Laura ja Katri
Kaarina
Eija-Liisa perheineen
Muut sukulaiset ja ystävät

Siunattu läheisten saattamana. Lämmin kiitos osanotosta.

KOIVISTON viesti

Toimitus ei vastaa sille lähetetystä materiaalista. Lehden vastuu ilmoituksista rajoittuu ilmoitushintaan.

Kirjoittajat vastaavat tekstien sisällön oikeellisuudesta ja toimittamiensa kuvien käyttöoikeuksista.

Toimitus voi tarvittaessa lyhentää tai muokata sille toimitettua aineistoa.

Liikeilmoitukset 50 snt/ppm
Kuolinilmoitukset 34 snt/ppm
Lasten kuvalliset onnittelet 6e/kpl

Aineisto mieluiten digitaalisena:

studio@salokanneltoivonen.fi

Muussa tapauksessa paperikopiot ja/ tai disketti, muistitikku tai CD-levy sekä valokuvat toimitetaan osoitteeseen:

Studio Salokannel & Toivonen,
Koiviston Viesti p. 03 7824 553
Rauhankatu 8, 15110 Lahti.

Aineisto palautetaan vain jos mukana on postimerkillä varustettu palautuskuori osoitteineen.

Tilaukset, osoite- ym. muutokset

aina kirjallisena tai sähköisesti edellämäinnittuihin osoitteisiin.

Tilauksia ei tarvitse uusia.

Seuran jäsenmaksu 28e, sisältää vuoden jäsenlehdet. Seuran kautta voi myös maksaa Karjalan Liiton jäsenmaksun 7e. Lehdessä julkaisemattomia artikkeleita ja kirjoituksia julkaistaan seuran kotisivuilla www.koivistolaiset.net, jossa myös tämäkin lehti on luettavissa myöhemmin.

Jäsenlehdien postituksesta pohjoismaihin +2e/vuosi, eurooppaan +7 e/vuosi

muualle maailmaan +12 e/vuosi

Pankkiyhteys: Nordea 151930-186847

Päätoimittaja

Riikka Salokannel, 0400 94 96 95

Kuvatoimitus ja taitto

Rami Toivonen, 0400 780 398

ISSN 0780-1289

KUSTANTAJA:

Suomen Koivisto-Seura r.y.

Jäsenlehti. Ilmestyy kerran kuukaudessa, kuun 20. päivänä.

Lehteen tarkoitettujen ilmoitusmateriaalin tulee olla toimituksessa viimeistään lehden ilmestymistä edeltävän kuun lopussa.

KOIVISTO-JUHLILLA 28.-29.07. 2012 Helsingissä Perinnetoimikunta järjestää perinnekilpailun ja -näyttelyn

KILPAILUN aiheena on Koiviston sormikkaiden kirjoneulekuvio (kuvassa).

Voit käyttää kuviota työssäsi tai kehitellä siitä jotain ihan muuta. Työtapa ja tekniikka ovat vapaat. Kilpailutyöt jaetaan sarjoihin tarpeen mukaan.

NÄYTTELYN aiheina ovat

1. neulakintaat (kintaat, neulat ym.)
2. lapsiin liittyvä esineistö
3. muut käsityöt

Näyttelyyn ovat tietysti tervetulleita myös valokuvat sekä kaikki muut esineet ja käden työt, joiden aihe on vapaa.

Työt voi toimittaa perinnetoimikunnan puheenjohtajalle tai sihteerialle.

Jorma Simola

Proomukatu 6 A 14
15140 Lahti
p.040-564 9341
sähköposti: jorma.simola@pp1.inet.fi

Rauni Rokka

Rämsööntie 967
37350 Rämsöö
p. 040-506 0314
sähköposti: rauni@ramsoo.fi

Tai mieluusti tuoda suoraan näyttelypaikalle Munkkiniemen yhteiskouluun,
Laajalahdentie 21, viimeistään perjantaina 28.7. klo 18.00

Kaikki rohkeasti mukaan; osallistu omalla osaamisellasi!
Perinnetoimikunta

– Puheenjohtajalt` itseltää –

Miltä tuntuisi, jos Koiviston kirkon kellot kutsuisivat hartauteen, urut soisivat ja seurakunta veisaisi hartaasti virsiä? Kyllä, nykyisessä Primorskissa tosiaan. Tämähän on ollut meidän koivistolaisten unelma jo vuosikymmeniä. Kirkon rappioajan jälkeen uskaltaa jo uneksia uudelleen, kun se on saanut päälleen pitävän katon ja sen saneerauksesta laajemminkin puhutaan ihan yleisesti.

Unelma ei ole mahdoton. Katon tekijä Sergei Mihajchenkoa voisi hyvällä syyllä nimittää kirkon suojelijaksi. Sellaisen uroteon hän kirkolle teki kattaessaan sen pysäyttämisen siten rapistumisen. Lapsuudestaan asti Koivistolla asuneena hänellä on muitakin ajatuksia. Jos kaikki menee kohdalleen, kirkko saneerataan alkuperäiseen tarkoitukseensa, urut rakennetaan ja kello todella kutsuu kirkon menoihin. Viipurinlahdelta on kuuleman mukaan löytynyt kello, jossa lukee ”Koivisto”. Heiluri vain on kadoksissa. Kellon uskotaan olevan Koiviston kirkosta peräisin ja palautettaneen sinne.

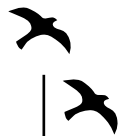
Nyt Sergei kaipaa piirustuksia tai muita aitoja dokumentteja vanhoista uruista ja miksei myös kirkon interioorista. Paljon muutakin tuon Sergein ajatuksissa on kotiseudulle, mutta niistä lienee ennen aikaista puhua tuntien Venäjän byrokratian. Jos kaikki toteutuu, saattavat matkailumahdollisuudet Koivistolle parantua oleellisesti. Eletään siis toivossa, että uudistuksia ehtisi tapahtua jo vuoteen 2014 mennessä, jolloin Koivistojuhlat on tarkoitus järjestää Koivistolla.

***

Runsaan kuukauden päästä kokoonnumme taas vuosikokouksemme Porvooseen. Kokous on tärkeä, sillä silloin vaihtuu puheenjohtaja ja hallituksestakin puolet jäsenistä on erovuorossa. Kokouksessa hyväksytään myös alkaneen vuoden toiminta- ja taloussuunnitelmat ja katsotaan pidemmällekin seuran tulevaisuuteen. Jäsenmaksuihin ei ole odotettavissa nyt korotuksia, vaikka talous onkin tiukalla jäsenmäärän vähentyessä luonnollista tietä vuodelta. Vuosikokous on jäsenistön tärkein tapahtuma, jossa todella voi vaikuttaa. Toivon, että mahdollisimman moni suuntaa 17.3.2012 matkansa kohti Porvoota.

Siisnä tapaamisiin

Presidentin vaalipäivänä 5.2.2012
Jiivee

Rakkaamme

Kauko Matti SIMOLA

s. 3.11.1933 Koivisto
k. 10.1.2012 Mäntsälä

*Kertokaa Karjalaan liitävät linnut
kumpuni kukille kaipaus tää.
Vaikka polkuni kotoa kauas kulki
Karjalan sineen sieluni jää.*

Kiittäen ja kaivaten
Pirkko
Kaija ja Timo
Matti, Päivi, Tuomas ja Laura
Antti, Tuija, Nelli ja Nuutti
Pauliina, Timo, Joa ja Jere
Markku, Tiina, Vivi ja Werner
Toni, Joni, Jokke ja Henrica
Kirsi, Harri ja Fanny
Kalle, Mikko ja Noora

Siunaus toimitettu 4.2.2012 läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta suureen suruumme.

Rakas puolisoni, isämme ja äijämme
rakennusmestari

Eero MÄKELÄINEN

s. 28.9.1930 Koivisto
k. 22.1.2012 Järvenpää

Kaivaten
Maila
Rauno, Sirkka, Terhi, Erkka ja Tuire
Kirsi, Mauno, Sanni ja Hanna
Merja ja Markku
sisarukset perheineen
muut sukulaiset ja ystävät

*Olen siirtynyt rauhaan lempeään.
Silti teidän olen, lähellenne jään.
Tallentakaa menneen parhaat muistot,
muiden olla antakaa.
Kuin ennen voimissain
te minut muistakaa.*

(Aila Meriluoto)

Rakkaamme siunattiin Järvenpäässä 11.2.2012
Lämmin kiitos muistamisesta ja osanotosta.

**Suomen
Koivisto-Seura r.y.**
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdyssiteenä
- järjestää kotiseututilaisuuksia
- harjoittaa julkaisu- ja kulttuuritoimintaa
- suorittaa kotiseutukulttuuriin liittyvää kokoamista ja tallentamista.

www.koivistolaiset.net

Puheenjohtaja, Juha-Veikko Kurki
Koivistontie 2 C, 02140 Espoo
puh. 09-541 6751, 0400-601 838
Varapuheenjohtaja, Tuula Koppinen
Rauhalanpuisto 10 B 36, 02230 Espoo
puh. 050-516 5651
Sihteeri, Virpi Huhtanen, Ahtaanmäki 1A2,
02280 Espoo. puh. 0440-501 806
virpi.huhtanen@kolumbus.fi
varalla Risto Kaukiainen, Helsinki
Taloudenh. Karjalan Tilikeskus/Patrikainen
Ratakatu 47, 53100 Lranta p.05-5448850

Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.
Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti
puh. 040-564 9341
Taidetoimikunta, Leena Airaksinen pj
Metsäpirtintie 10 A 1, 02130 Espoo
puh. 050-548 1601
Senioritoimikunta, Helge Teikari pj
07190 Halkia
puh. 019-664 8112
Hallituksen muut jäsenet:
Raimo Kyytsönen, Mäntsälä
varalla Hannu Veijalainen, Lahti

Eero Ahtikari, Piikkiö. 050-525 5174
varalla Airi Saarinen, Turku
Seppo Mäkinen, Kouvola. 040-506 0430
varalla Martti Karvonen, Kausala
Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400-800 752
varalla Pertti Hämäläinen, Espoo
Riitta Nurmi, Porvoo. 041-455 8885
varalla Marja-Leena Montonen, Porvoo
Hanna Silfver, Piispanristi. 02-243 2940
varalla Tuula Agge, Parainen
Tuula Raukola, Kotka. 044-522 8098
varalla Mirja Haapanen, Hamina

Koivisto-säätiö:
Hallituksen pj. Sirpa Taskinen
puh. 040-5811 642
Säätiön asiamies Pertti Hoikkala
Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo
puh. 040-583 5397
koivisto-saatio@kolumbus.fi

Lapsuuteni kotitie, Skaftkärntie

jatkuu sivulta 1

Jokaisen tilan pihapiiriin kuului pääarakennuksen lisäksi navetta kalustovajoineen ja saunarakennus. Alkuaikoina saunarakennuksen tupa vuokrattiin tilapäisessä asutopulassa olleille sukulaisille tai se toimi myös kesäkeittiönä.

Heinebrun

Aivan tien alkupäässä olevassa pienessä talossa asuivat ruotsinkieliset virosta aikoinaan suomeen muuttaneet Heinebrunit. Vanha talo oli toiminut vuosisadan alussa myös kestikievarina. Perheeseen kuului kaikkiaan kolme sisarusta.

Kyläläiset tulivat perheen kanssa hyvin toimeen ja varsinkin miehet eksyivät usein juhliessaan

hyvin hoidettu puutarha ja se on saanut myös kunniamaininnan kaupungin kaunispiha kilpailussa.

Parin mutkan jälkeen vastaan tulee ensimmäinen uudistila, jonka rakensi 40-luvun lopussa Koiviston Hoikkalan kylästä tullut äitini isä Gabriel Ilmasti yhdessä Maria vaimonsa kanssa. Talon valmistuttua siihen muuttivat 50-luvun alkupuolella asumaan myös perheen kaksi lasta perheeseen. Perheen kaksi muuta lasta rakensivat omat talonsa vain muutaman kilometrin päähän vanhemmistaan.

70-luvulla pääarakennukselle lohkottiin oma tontti ja loput maa-alasta myytiin kaupungille. Nykyisin kantatila asustaa perheen nuorin poika.

Pienen suoran päässä tieltä erkanevalla vasemmalla kapealla pihatie, jonka päässä on Ilmastin talossa asuneen toisen tyttären perheen (vanhempani) 60-luvun alussa ra-

Ilmastin tilan talvista pihapiiriä.

iladuttamaan viinaan menevää talon väkeä. Kauniina kesäiltoina pihalta kantautui useasti gramafonissa soitettu musiikki ja ilmeinen suosikkikappale oli "Ihana, ihana Kööpenhamina", joka varmaan pyöritettiin ihan puhki asti.

Asukkaiden kuoltua 70-luvulla rakennukset purettiin ja jäljellä on vain tienvartta reunustava vanha kuusiaita.

Ekholm

Lyhyen matkan jälkeen tiestä erkanevalla pihatie oikealle ja ylös kalliolle rakennetulle rintamamiestalolle. Talon rakensivat ruotsinkielinen Ekholmin perhe. Perheeseen kuului myös kaksi lasta. Muista tiloista poiketen kalliolla tontilla ei ollut lainkaan viljelymaata. Kieli-muurin takia kanssakäyminen talon väen kanssa oli vähäistä. Nykyisin taloa asustaa perheen poika.

Ilmastit

Seuraavassa mutkassa vastaan tulee Ilmastin tilan tyttären (tätini) perheen rakentama omakotitalo, joka on rakennettu kantatilasta 50-luvun lopulla lohkotulle tontille. Perheeseen kuuluu myös tytär (serkkuni), joka asuu nykyisin saksassa. Rakennusta ympäröi kaunis

Taloa vastapäätä, pellon toisella puolella, oli poikavuosienni muistorikas laskettelupaikka "Amalianmäki".

kentama omakotitalo, jonka tontti on myös lohkottu kantatilasta.

Amalia Hytti

Parisataa metriä eteenpäin, niin vastaan tulee toinen uudistila, jonka rakensivat Koiviston saareltä muuttanut rouva A. Hytin perhe. Talossa asustivat myös perheen kaksi lasta ja muualla asuneen tyttären poika. Tämän edesmenneen naapurinpojan kanssa teimme nuoruudessani monta muistorikasta retkeä ympäri suomen ja varsinkin kotikylän lähialueille.

Karvasen tilan rakennukset pellon toisella puolella.

Ilmastin tilan rakennuksia.

Mieleenpainuvaa on ollut myös tämän pojan suhde mummoonsa, koska vielä yli 50-vuotiaanaakin hän kaivoi joskus lompakostaan vanhan valokuvan, jossa mummo seisoo pellolla lehmänsä kanssa.

Taloa vastapäätä, pellon toisella puolella, oli poikavuosienni muistorikas laskettelupaikka "Amalianmäki". Tässä mäessä katkottiin joka talvi useita suksia ja niitä sitten paikkailtiin vanhoista maalipurkeista leikatuilla pellinpalloilla.

Tälläkin tilalla pääarakennukselle lohkottiin oma tontti ja loppualueet myytiin ajan hengen mukaisesti kaupungille. Hyvän peltomaan johdosta kaupunki muodosti tilan entisille pelloille pieniä puutarhatontteja, jossa kaupunkilaiset viljelevät vieläkin kesäisin vihanneksia ja yrtejä.

Aikaa myöten talon tytär avioitui ja muutti omilleen. Vanhana poikana eläneen veljen kuoleman jälkeen talo siirtyi tyttärenpojalle, joka on purkanut alkuperäisen talon ja rakentanut 2000-luvulla siihen uuden nykyaikaisen ison omakotitalon.

A. Lindqvist

Tie jatkuu ja seuraavaksi tiestä erkanevalla pihatie vasemmalla, joka on myös pätkä alkuperäistä kär-

rytiötä. Kärrietiellä vastaan tulee tyhjä pihapiiri, jossa aikoinaan oli kaupungin vuokraamalle rakennettu talo navettoineen ja aittoineen. Paikalla asui alkuaikoina paikallisväestöön kuulunut A. Lindqvist perheeseen, johon kuului 3 poikaa ja tyttäriä.

Seuraavaksi talon omisti jonkin aikaa T. Heinäsen perhe, johon kuului vaimon lisäksi tytär. Talon isäntä oli varsinainen monitottelija, hänellä oli hevosia, vuokrapeltoja viljelyssä ja hän piti tilalla jonkin verran myös lypsykarjaa ja toimitti maitoa myös kylässä toimineeseen Mattilan kauppaan.

Heidän jälkeensä talon viimeiseksi omistajaksi tuli Blomqvistin kolmihenkinen perhe. Perheen poika oli innokas kuuntelemaan radiosta tulleen Pekka Lipposen ja Kalle-Kustaa Korkin seikkailuja. Vilkkään mielikuvituksen omaavana poikana hän jatkoi itse näitä seikkailuja ja hänet tunnettiin kyläläisten piirissä aina kuolemaansa (2011) asti vain "Lipposena".

Vuosien saatossa tilan rakennukset rapistuivat ja vanhempien kuoleman jälkeen ne siirtyivät kaupungin omistukseen ja jossain vaiheessa 90-luvulla palokunta poltti harjoitusmielessä kaikki rakennukset.

Heinoset

Pitkän suoran puolellavälissä olevassa notkelmassa on pieni asuinrakennus, jossa asuivat samaan aikaan A. Hytin ja A. Kaukaisen perheet omien talojen valmistamiseen asti. Tämän jälkeen siinä asuivat ensin Viikin ja seuraavaksi Björkmanin perheet. Lopulta 50-luvun lopulla taloon muuttivat V. Heinosen perhe kahden poikansa kanssa. Myöhemmin perheeseen syntyi myös kolmas poika. Varsinkin ikäiseni perheen vanhempi poika oli mukana poikien jokapäiväisissä kolttosissa ja urheilutapahtumissa. Muistan miten suurta kateutta meissä muissa lapsissa herätti pojan kerskailu siitä, kuinka iso sotaherra hänen jääkäri isänsä oli ollut.

Vanhempien kuoltua talo siirtyi poikien omistukseen ja nyt siellä asustelee tämä perheen vanhin poika.

August Hytti

Pitkän suoran päässä vastaan tulee kolmas uudistila, joka rakensivat Koiviston saaresta muuttanut A. Hytin perhe. Vaimon lisäksi perheeseen kuului kaksi tyttäriä, jotka tosin asuivat muualla. Tilan tullessa myytiin 50-60-luvun taitteessa kävivät minunkin vanhempani neuvotteluja tilan ostamisesta ja varsinkin talon vanhaisäntä olisi nähnyt mieluusti vanhempani tilan uusina omistajina. Edesmennyt äitini ei kuitenkaan lämmennyt asialle ja tilan osti Soinisen perhe, joka muutti siihen kolmen lapsensa kanssa. Vuosien saatossa Soininen laajensi taloa rakentamalla siihen lisäsiiven.

Sittemmin talo on vaihtanut omistajaa pari kertaa ja on ilmeisesti tälläkin hetkellä myynnissä.

Iloisia heinäntekijöitä Tölliköitten pellolla. Takana vas.: Onni Kaukiainen, Unto Töllikkö, Aleksanteri (Sasu) Hytti, Toimi Töllikkö ja Aino Töllikkö. Edessä vas. Olga Töllikkö, Brita Grönroos ja Tuula Töllikkö.

Lahja Töllikkö uskollisen lypsäjensä kanssa. Lahja oli monelle ihmiselle tuttu näky työntäessään Skaftkärrintiellä uupumattomasti maitokuormaansa kaupungille meijeriin.

Skaftkärrintie päättyi noin 100 metriä ennen Tölliköitten asuttamaa Peräpelto -nimistä tilaa. Nimi kertoo paljon paikan syrjäisyydestä. 1950-luvun alussa rakennettu talon pihapiiri oli vielä keskeneräinen. Tilaan kuului lisäksi navettarakennus ja saunarakennus.

Kaukiaiset

Pari mäkeä eteenpäin ja vastaan tulee tyhjä autio pihapiiri, jossa sijaitsivat aikoinaan Koiviston Hyttölän kylästä muuttaneiden A. Kaukiaisien perheen rakentamat rakennukset. Alkuaikoina talossa asui myös perheen tytär kolmen lapsensa kanssa ja yksi pojista. Myöhemmin vuosina siinä ovat asuneet perheen muutkin pojat. Lapsia talossa asui kaikkiaan kolme, jotka eivät oikein koskaan tulleet tutuiksi, koska he olivat meitä muita vanhempia.

Tämäkin tila siirtyi kaupungin omistukseen, mutta siihen jäivät kuitenkin asumaan vuokrasopimuksella perheen vanhapoika sekä yksi vaimonsa kanssa. Talon vanhapoika oli varsinainen asioiden pohtija ja juttujen kertoja. Parhaiten muistan kertomuksen, kuinka harakat olivat syöneet tunkiolta hänen tekemänsä kiljun mäskit, liitäneet korkeuksiin, räikkäisseet kerran, sammuneet ja pudonnet tämän jälkeen maahan. Jutun jälkeen hän aina nauroi hekotti sellaista konekivääri naurua saaden muutkin nauramaan, joskus pelkäästään tämän naurun vuoksi.

Vuokralaisten kuoltua kaupunki ohjasi talon sosiaalitoimelle

Hulvakaan elämänmenon johdosta syttynyt tulipalo tuhosi talon ja palossa kuoli myös muutama asukas.

ja sinne muutti asumaan alkoholi-ongelmaisia ihmisiä. Hulvakaan elämänmenon johdosta syttynyt tulipalo tuhosi talon ja palossa kuoli myös muutama asukas. Myöhemmin kaupunki raivasi talon rauniot ja palokunta poltti harjoitusmielessä kaikki loputkin ulkorakennukset.

Tölliköt

Viimeisenä aivan tien päässä vastaan tulee jälleen tyhjä pihapiiri, jossa sijaitsivat aikoinaan Vatnuo-

rista muuttaneiden M. Töllikön ja hänen kahden pojan rakentamat rakennukset. Asuintalon valmistuttua siihen muutti asumaan joksikin aikaa vanhin poika vaimonsa ja tyttärensä kanssa. Kaksi muuta sisarusta asuivat muualla. Lopulta talo siirtyi näiden kahden sisaruksen omistukseen (sisko ja veli), jotka asuivatkin tilalla aina 90-luvulle asti ja elivät siellä omissa oloissaan ja melko pitkälle myös omavaraistaloudessa. Tämäkin tila myytiin kaupungille ja sisarukset jatkoivat asumistaan tilalla vuokrasopimuksella. Asukkaiden muutettua muualle talo siirtyi kaupungin sosiaalitoimen piiriin. Tällekin tilalle muutti epämääräistä porukkaa ja jossain vaiheessa siellä tehtiin miestappokin. Ei mennyt kauaakaan, kun rakennukset olivat purkukunnossa, mutta lopulta tulipalo tuhosi tämänkin talon. Tästäkin pihapiiristä ulkorakennuksetkin purettiin ja nyt tien päässä on enää laaja autojen kääntöpaikka.

Karvaset

Kyläyhteisöön kuului vielä Vanhan Veckjärventien varressa oleva kuu-des uudistila, joka sijaitti Ilmastien

tilaa vastapäätä pellon toisella puolella. Tilan rakensivat Koiviston Kiiskilästä muuttanut S. Karvasen perhe. Tilalla asui myös vähän aikaa kaksi perheen poikaa perheineen ja saunakamarissa vähän aikaa kolmas poika perheineen. Myöhemmin tila siirtyi yhdelle perheen pojista ja nimikin oli siinä vaiheessa jo Karvonen. Tällöin perheeseen kuului neljä lasta, joista varsinkin kaksi vanhempaa osallistui meidän muiden lasten kanssa yhteisiin rientoihin.

Nykyisin tilalla asuu edelleen pojan vaimo, ja tilasta on lohkotettu kolmelle nuoremmalle lapselle omat tontit, jonne he ovat rakentaneet omakotitalot ja asuvat niissä perheineen.

Elämää kylässä

Eläminen kylässä oli kaikkiaan rauhallista, mitä nyt joskus lapsien kepposet ja riitelyt aiheuttivat perheiden kesken pientä toraa. Toisia autettiin, mitä omilta töiltä ehdittiin. Kyläyhteisö hankki yhteisiä maatalouskoneita ja puimakoneen, joita sitten kierrätettiin talosta taloon. Lapsille pidettiin pyhäkouluja ja 60-luvulla pojat yhdistivät voimiaan naapurikylien

kanssa ja osallistuivat mm. maalaiskunnan jalkapallosarjoihin.

Merkittävää turvattomuuden tunnetta syntyi kahdella viimeisellä tilalla eläneiden sosiaalitoimen asukkaiden johdosta. Autoja kulki epämääräisinä aikoina peräkylälle ja joukossa oli usein myös poliisiauto. Mitään merkittävää ei varsinaisille kyläläisille kuitenkaan päässyt tapahtumaan, mutta ulko-ovet olivat aina huolella lukittuina.

Kylän lapset kasvoivat ja muuttivat kukin vuorollaan omilleen ja lähtipä muutama kokeilemaan merimiehenkin ammattia.

Kylän tulevaisuus

Nyt kaupunki on laajentunut niin paljon, että uusimmat omakotitalot ovat vain kiven heiton päässä Skaftkärrintiestä. Kehitys jatkaa kulkuaan ja alue on ottamassa kehittymisessään ison harppauksen eteenpäin, kun Skaftkärristä on tulossa lähivuosina 6 000 asukkaan energiatehokas asuinalue.

Lähdeaineisto: Muistelu perustuu isäni, enoni ja Veikko Grönroosin haastatteluihin. sekä omiin muistoihini.

Koiviston Kaukiaiset kokoontuivat

Koiviston Kaukiaiset kokoontuivat viime vuoden lokakuun lopulla perinteiseen vuosittaiseen tapaamiseensa. Paikalle pääsi toistakymmentä innokasta seuramme jäsentä. Asialistalla oli päälinnämäisenä vanhat valokuvat ja niiden sisältämät tarinat sekä muistot. Myös pohdittiin sukuseuramme tulevaisuuden näkymiä.

Lokakuun viimeisenä lauantaina 29. 10. 2011 kokoontui joukko Koiviston Kaukiaisia Kanneljärvelle perinteiseen syystapaamiseen. Aurinkoinen syksyinen sää sai osallistujat hyvälle tuulelle, joten kielenkantimet olivat valmiiksi irrallaan, kun joukko kokoontui yhteiselle aamupalalle opiston ruokalaan. Kohvin jälkeen siirryttiin luokkahuoneeseen penkomaan Kaukiaisten suvun asioita. Ensiksi päästettiin irti sukuseuran puheenjohtaja Risto Kaukiainen. Nyt oli odotettavissa maukas alustus päivän teemoihin, joita oli luvassa enemmänkin. Risto toivotti kaikki paikalle päässeet sydämellisesti tervetulleiksi ja aloitti puheensa kertaamalla kesäistä Koiviston Kaukiaisten kokousta Lahdessa. Siellä päätettiin tämänkin päivän kokous, joka on muodostunut jo perinteiseksi Kanneljärven tapaamiseksi. Vanhamoisiossa pidettiin viime vuonna kokous, jossa pohdittiin sukuseurojen, kyläkokousten ja muiden toimijoiden tiiviimpää yhteistyötä. Paljon uusia ideoita sieltä saatiinkin. Kaikilla oli yhteinen huoli tulevaisuuden tavoitteista. Sukuseurat ovat yksi tärkeä lenkki ketjussa ja siihen mekin panostamme voimalla. Sukuseurat keräävät perinnetietoa Koiviston saarelta ja haalivat kuvia yhteiseen tietopankkiin. Syntyperäisten koivistolaisten lukumäärä vähenee ja nyt pitäisi tallentaa heidän oma-kohtaisia muistojaan ja kokemuksiaan. Koivistolaisten kylien elämä oli juuri sitä, mitä vanhempamme itse ovat kokeneet. Muistot ja ku-

vat evakkoelämästä ja uudelleen asuttamisesta ovat myös heränneet kiinnostuksen kohteiksi. Riston alustuspuheenvuoro käväisi myös taidehistorian saralla. Tästä aiheesta olisi riittänyt juttua enemmänkin, mutta nyt oli kiirehdittävä asioissa eteenpäin. Tietokoneen osuus sukututkimuksessa on lisääntynyt. Vanhat valokuvat digitoituvat ja siirtyvät koneesta koneelle. Vanhat valokuvat herättävät aina tunteita. Vanhat kylät ikään kuin heräävät uudelleen eloon.

Alustuksen jälkeen päästiin katsomaan vanhoja valokuvia. Eero Ahtikari esitteli omaa kuvarkistoaan Koivistolta ennen sotia. Eerokin on siunattu hyvillä puhelahjoilla, joten vilkasta keskustelua saatiin aikaiseksi puolin ja toisin. Taululla vilahtelivat vanhat asuinrakennukset ja koulut. Rakennukset olivat hyvin hoidettuja ja kauniista. Vielä on Saarenpää-Hyttölän alueella vanhoja asumuksia, joten kaikkia ei oltu tuhottu. Oli kuvia elävästä elämästä, kuten rekiajeluista. Pariskunnat seisivat totisina valokuvaajan edessä sen ajan muotivaatteissa. Nimiä mainittiin ja sukulaisuuksia selvitettiin. Kengät kiinnostivat kuvissa, sillä neidän kertoivat ajasta. Muoti antoi tarrumapintaa aikaan, jossa elettiin. Eerolla oli paljon kerrottavaa oman sukunsa vaiheista, vaikka hän seuramme sukututkijana osasi myös kertoa muiden sukuhaarojen vaiheista.

Ruokailukutsu keskeytti Eeron esityksen, sillä emäntää ei voinut odottaa. Ruoka oli hyvää ja

Eero Ahtikari

“Kumartukaa, ettette näe minua, kuului Eeron vaativa ääni.”

sitä keuhuttiin kovasti.

Koska monella osallistujalla oli vanhoja valokuvia mukaan, siirryttiin välittömästi Lohjan kaupungintalolle, missä oli käytävissä kuvansiirtolaite, jolla kuvat saatiin heijastettua taululle. Monella olikin mukanaan vanhoja kuvia ja niitä joukolla katelimme ja kuuntelimme esittelijän tarinoita suurella mielenkiinnol-

la. Aikataulu hoputti meitä siirtymään jälleen opistolle ja siellä saimme aluksi toimia yleisönä, kun helsinkiläinen Procantus -kuoro kajautti illoille mahtavia soituinta. Tämä monikymppäinen sekakuoro oli ikäjakaumaltaan laaja. Sekakuoro-ohjelmisto miellytti korvaa ja jäi soimaan sinner pitkäksi aikaa. Jätimme heidät jatkamaan harjoituksiaan ja siirryimme vielä luokkahuoneeseen. Eero Ahtikari näytti videolta, kuinka Saarenpään Ruiskupissa pidettiin ensikertalaisten kasteajaisia. Ei kuitenkaan ihan päivänvantaajuhlien kaltaista, mutta tässäkin juhla-aihe taito olla aika tulista. Seremonia oli pitkä ja perusteellinen. Ylimpänä kastajana toimi Eero. “Kumartukaa, ettette näe minua, kuului Eeron vaativa ääni.” He tottelivat nöyrästi, jotta lumous ei rikkoutuisi. Saarenpään kasteen saaneille tämä oli varmas-

ti ikimuistoinen elämys tuolla isiemme ja äitiemme asuinsijoilla.

Parhailaan on tekeillä Patalasta kertova kyläkirja. Asiaan hiukan perehtyneenä tiedän kuinka suuritöistä tällaisen kirjan aineiston keruu on. Odottelen toivorikkaana, että me jälkipolvet saisimme luettavaksemme lähitulevaisuudessa vastaavanlaisen kirjan Saarenpää-Hyttölästä. Tämä olisi myös piristysruiske vanhojen jo lähes unohtuneiden kuvien keräämiselle ja vielä on mahdollisuus tehdä haastatteluja kylien ja talojen elämästä sekä kulttuurihistoriasta.

Päivä päätettiin vielä jäähyväiskahveihin ja yhteiseen ryhmäkuvaan, jonka jälkeen toivottelimme toisillemme hyvää matkaa. Aurinko paistoi edelleen ja hymy oli edelleen herkässä.

Teksti ja kuva: Veikko Grönroos

Karjalainen näyttämö

Karjalaisen Näyttämön Näyttelijät ry:n 30-vuotisjublateos Simpauttaja saa ensi-iltansa Karjalatalolla 24.2.2012 klo 19

Kirjailija Heikki Turusen romaani Simpauttaja kertoo maaseudun rakennemuutoksesta alkaneen 1960-luvun loppupuolelta 1970-luvulle. Se on muutoksen kourissa pyristelevän pohjoiskarjalaisen kyläyhteisön tarina. Kylään saapuu Simpauttaja, vieras mies, jota vasten kyläläisten suhteet ja henkilöahmot peilautuvat. Romaani kuvaa kaunistelematta tuon ajan pohjoiskarjalaisen ihmisten elämää; sitä, miten sisään-päin kääntyneen kylän tasapaino

järkkyä erilaisuuden edessä. Simpauttaja on myös tarina siitä, miten ulkopuolinen näkee yhteisön heikkoudet ja kipupisteet.

– Tarina on sikäli omakohtainen, että olen kasvanut tuona aikana pienessä pohjoiskarjalaisessa kylässä. Kun aloimme työstää tarinaa, havaitsin, että ohjaukseni alkoi edetä lapsen näkökulmasta, vaikka esityksessä lapset eivät ole pääosassa. Tarina näyttyy minulle julmana ja surullisena, vaikka Simpauttaja on esitetty usein pelkkänä

huumorihömppänä, kertoo ohjaaja Hannele Martikainen.

Simpauttajan rikkaus on siinä, miten ihminen käsittelee kipeimmät asiansa huumorin kautta: surulle ja julmuudelle yhdessä nauraminen on vapauttava kokemus. Itäsuomalaisuudelle ominaista huumoria ei tule tästäkään esityksestä puuttumaan, vaikka kannamme historian vaikeita asioita mukamme.

Ohjaus: Hannele Martikainen, lavastus ja puvut: Riina Ahonen, valosuunnittelu: Simo Lappalainen, äänisuunnittelu: Tomi Lassi, yhteistyössä Karjalaisen Näyttämön Näyttelijät Ry.

Lisätietoja, näytösajat ja lippuvaraukset

Simpauttajan ensi-ilta Karjalaisella näyttämöllä 24.2.2012 klo 19.00 Karjalatalolla, Käpylänkuja 1A, 00610 Helsinki.

Muut näytökset:

pe 24.2, su 26.2, pe 2.3, la 3.3, su 4.3, pe 9.3, la 10.3, su 11.3, pe 16.3, su 18.3, pe 23.3, su 25.3. pe klo 19.00, la ja su klo 15.00.

Lisätietoja ja lippuvaraukset: puh. 050-5501 721,

karjalainennayttamo@gmail.com tai www.karjalainennayttamo.fi

Tilausajot ja Ryhmämatkat
18-50 paikkaisilla autoilla

TtMATKAT OY

Tapani Teikari
Pornainen
+358(0)408291824
tapani.teikari@ttmatkat.fi
www.ttmatkat.com

Kesäjuhlien taidepajan satoa

Leena Airaksinen

Lapset maalasivat isoilla siveltimillä ensin omaa värimaailmaansa. Sen jälkeen alettiin katsella teosta ja etsiä, mitä kuvasta oikeastaan löytyykään. Ja löytyihän sieltä erilaisia juttuja.

Julia Tervahartiala:

Maalauksessani on sadepisaroita ja kirjaimia syysässä. Siinä on myös ihminen ja virtahepo, jolla on pyrstö ja sen virtahevon kaveri.

Johanna Huhtanen:

Maalauksessani vilkuttava ukko heittää bumerangin. Siitä löytyy myös kirahvi, sauva ja nukkuva ötökkä. On kevät, taivas on sininen ja niin on myös lampi.

Ellinoora Koivula:

Maalauksestani löytyy sienipuhelin, jolla voi soittaa vaikka minne ja iso D palkkien päällä. Takana on ilta-aurinko. Siellä on myös pyramidit ja hiekkaa ja keidas. Siinä on valoa erämaassa.

Anniina Salokannel:

Maalauksessani haarapääsky lentää lintuystävänsä kanssa. Alhaalla on myyrän kolo, josta kurkistaa pieni myyrä. Puu on kotipuu, ja siinä on talitintin koti.

Annela Salokannel

Maalauksessani on erikoinen sydän ja toukka. Siellä on myös valas ja sen jäniskaveri. Reunassa musta aukko nielaisee tähden.

Linna kummitus

Myökäytti koivistolaisii kans Porkkalas. Siel ol tää vanha kivine Siuntio Linna, kakskerroksine kommee aateliskartano. Se o olt jo kolmesattaa vuotta sama suvu, Adlercreutz-suvu, hallus.

Ko mie siel Linnas kuvvii oti kännykällä ja koton aloin katsella niitä tietskarillai, ni mie huomasi, et siel ol iha elävä (!) KUMMITUS! Ei sitä kukkaa olt siel paika pääl huomant, mut kuvvaa se ol tarttunt, ko miu kamerai o nii noppee! Toivottavast työ että nyt ens yö näe painajaisunnii, ko luetta tätä kummitustarinaa! Mie kirjoti asjast tän värssynnii:

Nykyjää ko melkee kaik o kouluu käyneet, kirjaoppii saaneet, ja hengelliset asjat ihmisilt o mielest unohtunneet, ni ei nyt ennää kummituksiika kukkaa taho uskoo, enneko jonkuu rauhato sielu kummittelemmaa tulloo ja pannoo benkiasjat uuvestaa mieles järjestämmää, et mää hänt tiijää, vaik ois muutakii ko vaa tää näkyvä. Miul ainaskii käi nii vähä aikaa sit. Mie aattelinkii teilkii kertoo siit.

Mie huomasi, ko Siuntio Linnas myökäyttii et, niiko opas kerto, kartanos kummittelloo tosaankii; näättähä työ itsekkii: ko linnarouva peilist mie kuva oti, ni eiks siel peili takan reivi näy piileskelevänkii! On outo häne muotoon, niiko joteskii utubine, ja vasemmal oikee käs hänel näyttää ollee, ja oikeal o vasen silmä; vasemmal taas oikee! Tuntuu, niiko mei mukkaa hää ois halunt lähtee. Jos myö nii hartashast ei opasta ois kuunneltu, ni reivi varmast jo siel paika pääl ois kyl huomattu. Kui lysti on, et meil Suomeski, eikä vaa ulkomail, kummitukset aateliskartanois harhailoot ullakoiil.

Martti Piela

Saarenpään asukkaat v. 1939

Olemme tekemässä Saarenpään asukkaista nettiin tietopankin, jossa esitellään kaikki Saarenpään, Hyttölän ja Harilaisen kylien asukkaat vuonna 1939.

Tiedoston pohjana käytetään Hilskan Koivistolaiset-1939 kirjaa. Jokaisesta talosta kerrotaan talon asukkaat nimeltä mainiten, asukkaan ikä ja naisista myös avioliitosta saatu sukunimi. Jokaisesta talosta on mukana myös talon sijainnista kertova kartta, talon kuva ja asukkaista valokuvia ennen v. 1939. Myös kerrotaan talosta ennen v. 1939 pois muuttaneet perheenjäsenet.

Yleiseen osioon on tarkoitus lisätä kaikkea mahdollista Saarenpään kylään liittyvää materiaalia. Meidän tarkoituksemme on myös jatkuvasti täydentää tietopankkia. Siksi haluisimme, että kaikki Saarenpään kylässä asuneet ja heidän jälkeläisensä kaivaisivat esiin valokuva-arkistonsa, jotta

voisimme täydentää tietopankkia ja saisimme lähes jokaisesta talosta ainakin talon kuvan mukaan projektiimme.

Koska julkaisemme tietopankin nettissä, haluamme antaa teille, tietosuojavaltuutetun suosituksen mukaisen mahdollisuuden kieltää omien tietojenne julkaisemisen nettissä. Jos, ette halua, että esiinnytte tässä tietopankissa, ilmoittakaa alla oleville henkilöille, niin poistamme teidän nimenne tiedostosta.

Samoin, jos haluatte sähköisesti lähettää valokuvia Saarenpään kylästä, niin lähettäkää, niitä alla oleville henkilöille. Jos teillä on taloista tai perheistä valokuvia paperiversioina, voimme sopia, miten, koska ja missä niitä voidaan kopioida.

Eija Tuominen, tuominen@gmail.com

Markku Vartiala, sopottaa@gmail.com

Hannu Seppinen, hannuseppinen@gmail.com puh. 0407031244

Onnitteluit` ja muistamissii`

Taloustieteen kandidaatin tutkinnon on suorittanut BENJAMIN OSENIUS-EITE Lontoon yliopistossa 22.7.2011

Isoäiti Kirsti Osenius
o.s. Talo Patalasta

Tällä palstalla julkaisemme onnitteluja.
Aineisto digitaalisena otsikolla: Koiviston viesti/onnittelut, osoitteeseen: studio@salokanneltoivonen.fi. Muussa tapauksessa disketti, CD-levy, postikortti tai valokuva osoitteeseen: Studio Salokannel Et Toivonen, Hämeenkatu 5, 15110 Lahti.

Kuvien lähetys omalla vastuulla. Kuvat palautetaan vain jos mukana on osoitteellinen kirjekuori postimerkkeineen.

Vuoden Koivistolainen 2012

Karjalainen ruoka sai viime kesänä ansaitsemansa kruunun, kun karjalaisen ja koivistolaisen ruokaperinteen taitaja, kotiseutuneuvos Aira Viitaniemi nimettiin Vuoden Koivistolaiseksi 2011.

On aika valita jo 7. Vuoden Koivistolainen. Nimitys voidaan myöntää koivistolaistaiselle henkilölle, joka on vaikuttanut merkittäväällä tavalla taiteen, tieteen, kulttuurin, yhteiskunnan, liike-elämän, talouden yms. alalla. Vuoden Koivistolaisen valitsee johtokunta. Valinta julkistetaan Helsingin Koivisto-juhlien pääjuhlassa 29.7.2012.

Ehdotuksen Vuoden Koivistolaiseksi 2012 pyydetään lähettämään sihteerille postitse osoitteeseen Suomen Koivisto-Seura ry, c/o Virpi Huhtanen, Ahtraanmäki 1 A 2, 02280 Espoo tai sähköpostitse osoitteeseen virpi.huhtanen(at)kolumbus.fi maaliskuun loppuun mennessä. Ehdotuksesta on hyvä ilmetä ehdokkaan nimen lisäksi ehdotuksen perustelut ja ehdotuksen esittävän henkilön tai yhdistyksen nimi.

Johtokunta

Tääl` tapahtuu

Suomen Koivisto-seura ry:n vuosikokous ja talvipäivä

Suomen Koivisto-Seura ry:n sääntömääräinen vuosikokous lauantaina 17.3.2012 klo 11 Ravintola Iiriksen Armi-auditoriossa, Aleksanterinkatu 20, Porvoo

Tulokohvit tarjolla klo 10 alkaen.
Vaalikelpoisuuden tarkistus alkaa klo 10.30.

Vuosikokouksen jälkeen ohjelmallinen talvipäivälounas noutopöydästä noin klo 13 alkaen ravintolasalissa. Lounaslippu 25 euroa.

Tervetuloa!
Johtokunta

Turun ja ympäristön Koivistolaiset

Sääntömääräinen vuosikokous la 10.3.2012 klo 14
Koivistolaisten Kajuutassa, Itäpellontie 2 Turku
Kahvitarjoilu
Tervetuloa!
Johtokunta

Lähdemme myös porukalla Porvooseen lauantaina 17.3.2012 Suomen Koivisto-Seuran vuosikokoukseen ja talvijuhlaan. Yhteiskuljetus lähtee Turun tuomiokirkolta, matkan varrelta. Voi tulla mukaan. Ilmoittautumiset Tuulalle 040-7238474

Perinteistä piirakanleivontaa

Tervetuloa piirakanleivontakurssille Pornaisiin 3.3.2012!

Vatnuorin kyläyhdistyksen järjestämä perinnepiirakkakurssi pidetään lauantaina 3.3.2012 Pornaisten Yläkoululla, Koulutie 4. Kursin tavoitteena on siirtää karjalaisia ruokaperinteitä sukupolvelta toiselle ja muillekin halukkaille. Kurssi on maksuton. Kurssilaiset leipovat piirakat lauantaina 3.3.2012 klo 9-17 sunnuntain piirakkapäivällisiä varten ja toimivat päivällisillä tarjoilijoina. Pääleipurina toimii Paula Hovi. Odotamme mukaan erityisesti nuorempaa sukupolvea, mutta kaikki kiinnostuneet ovat tervetulleita. Mukaan mahtuu 20 ensin ilmoittautunutta. Yhteistyössä mukana Suomen Koivistoseuran Senjorit.

Lisätietoja ja ilmoittautumiset viimeistään keskiviikkona 29.2.2012, Päivi Rikkola, paivi.rikkola@kotikone.fi, puh. 040 5091549.

Tule ja maista mainioita makuja!

Piirakkapäivälliset Pornaisten Yläkoululla sunnuntaina 4.3.2012

Vatnuorin kyläyhdistys järjestää yhdessä Suomen Koivistoseuran Seniorien kanssa Piirakkapäivälliset sunnuntaina 4.3.2012 klo 13 Pornaisten Yläkoululla, os. Koulutie 4. Ohjelmassa professori Riitta Korpelan esitelmä ”Karjalainen piirakkapöytä – rasvapaukku vai karpapaajan kauhustus?” sekä erilaisten piirakoiden syönnin lisäksi musiikkia, muisteluja ja haastelua ajankohtaisista asioista ja vielä arpajaiset. Tilaisuudessa on myös mahdollisuus hankkia yhdistyksen tuottama ”Koiviston seilipaati – Haparia hailiverkoilla” –laupapaketin ilman postikulua. Liput 10e. Paikkoja 120 hengelle.

Ennakoilmoittautumiset 29.2.2012 mennessä
Päivi Rikkola, paivi.rikkola@kotikone.fi, puh. 040 5091549.

Porvoon seudun Koivistolaiset ry

Vuosikokous 11.3. klo 12.00
Omenamäen palvelutalo, Tulliportinkatu 4 Porvoo.
Kahvitarjoilu

Tervetuloa
Johtokunta

Härkäläisten kanssa Koivistolle 6.-8.7.2012

yöpymiset Druzhba-hotellissa Viipurissa

Pe ohjelmaa Viipurissa
La päivä Koivistolla toiveiden mukaan
Su ostospäivä Viipurissa

Hinta n. 310,- (alle 18 v. puoleen hintaan)

Lähde tekemään kanssamme ikimuistettava matka
Ilmoittautumiset 15.5. mennessä
Kata Aaltonen kata(at)fi.ibm.com tai iltaisin 050-4393791
Tapani Teikari tapani.teikari(at)ttmatkat.fi p. 040-8291824

Kylätoimikunta

Karhulan ja ympäristön koivistolaiset

Sääntömääräinen vuosikokous pidetään sunnuntaina, 4pnä maaliskuuta kello 13, Karhulassa, Kodintalossa, os. Vesivallantie 21

Tervetuloa!
Johtokunta

Turun ja ympäristön Koivistolaiset

Tervetuloa mukaan kevään toimintaan

10.3. 2012 yhdistyksen vuosikokous

3.3.2012 Perinnetalvikalastus Paraisilla
Paikka: Matti Aggen talon rannassa Gundvikintie 243 Parainen
Aika: klo 12.00 alkaen, kalaserpararjoilua, kalaputka ym. perinnetoimintaa

Lisätietoja perinnetalvikalastuksesta
Henry puh. 0505825417 ja Matti puh. 0405367701

Seniorien kanava- ja kotiseutumatka 12.6.-14.6.2012

Tiistaina 12.6.

Kiertoaajelu Lappeenrannassa. Illalla nautimme perinteisen säräillallisen ravintola Kippurasarvessa Lemillä.

Keskiviikko 13.6.

Viipuriin saavuttuamme kiertoaajelu Koivistolle, jossa käymme kaikissa niissä kylissä, joihin linja-autolla pääsee. Retkikahvit Koivistolla. Mahdollisesti käynti öljysatamassa.

Torstai 14.6.

Ostosten jälkeen kiertoaajelu Viipurissa mm. käynti Monrepossa.

Matkan hinta 360,00€.

80 ensimmäistä ilmoittautujaa varmistaa mukaan pääsyn. Ilmoittautumiset 30.4. mennessä Tapani Teikarille p. 040 8291 824 tai Turun seudulla Airi Saarille p. 0400 538 443. Ohjeita ryhmäviisumin hakemista varten samoilta henkilöiltä ja http://www.ttmatkat.com/. Suoritus matkasta 30.4. mennessä TT Matkat Oy:n tilille 535714-234528. Matkan järjestelyistä huolehti TT Matkat Oy.

Koivisto seuran Senioritoimikunta

KOIVISTON AUTO

www.koivistonauto.fi